

Planeten er i systemisk chok; øjeblikket er modent til et paradigmeskifte.

29. september (EIRNS) – Det samlede antal er chokerende nok i sig selv. Mere end 1 million mennesker har hidtil i 2020 mistet deres liv på grund af COVID-19-pandemien, og endnu en million kan dø i løbet af de næste ni måneder, hvis den nuværende kurs ikke ændres drastisk. Ca. 515 millioner af verdens arbejdsstyrke på 3,5 mia. vil have mistet deres job inden udgangen af 2020 på grund af det pandemisk udløste økonomiske sammenbrud; og den samlede arbejdsindkomst vil være faldet med ca. 15% i løbet af året, ifølge en netop frigivet rapport fra Den Internationale Arbejdsorganisation.

Men virkeligheden bag gennemsnitstallene er endnu værre. I Latinamerika og Caribien, hvor pandemien har ramt særligt hårdt, vil 35% af de samlede arbejdstimer være gået tabt inden udgangen af 2020, og den samlede arbejdsindkomst vil være faldet med over 25%. Langt størstedelen af de tabte arbejdstimer ligger i den såkaldte "uformelle sektor" i økonomien, hvor arbejdstagere er beskæftiget i service- og grå- og sorte markedsaktiviteter, der stort set ikke producerer nogen fysisk-økonomisk værdi overhovedet. Det er derfor, at vi i "LaRouche-planen for at genåbne den amerikanske økonomi: Verden har brug for 1,5 milliarder nye, produktive job" klassificerede sådanne uformelle job som de facto arbejdsløshed, selvom de bringer desperat nødvendige kontanter til befolkninger, der lever på et eksistensminimum.

Eller det plejede de at gøre. Nu forsvinder selv disse: Pandemien har simpelthen løftet sløret for den enorme, omsiggribende reelle arbejdsløshed, som var der hele tiden. Hvis man tager den samlede tabte arbejdstid i år som en procentdel af denne "reelle arbejdsløshed" i den uformelle

sektor, så er 42% af disse arbejdstimer globalt set gået op i røg; i Latinamerika svarer det til 91% af den faktiske arbejdsløshedskategori!

Føj dertil inflation i fødevarerpriserne, som ifølge nogle rapporter allerede er på gennemsnitligt omkring 15% i mange lande i Afrika, og man har et 30-50% spring i betalingsevnen for mad for en halv milliard mennesker eller mere i den underudviklede sektor.

Sult og pest er heller ikke de eneste to plager, der hænger: Det britiske imperium har også sluppet krig løs. Den varme krig mellem Armenien og Aserbajdsjan i Nagorno-Karabakh kunne eskalere til en NATO-Tyrkiet-Aserbajdsjan-krig mod Armenien-Rusland inden for få dage eller endda timer. Farverrevolutionen ved Ruslands grænse i Hviderusland truer med at fremprovokere en strategisk hændelse lige på dørtrinnet til Rusland. Og amerikanske droner og andre militære aktiviteter i nærheden af det Sydkinesiske Hav fremkalder hård modstand fra Kina, sammen med dystre trusler om omfattende gengældelse hvis provokationerne fortsætter med at eskalere.

Alt dette er den politiske substans i det britiske imperiums nuværende forsøg på at stoppe præsident Donald Trumps genvalg – hvilket i dag led et betydeligt tilbageslag med frigivelsen af dokumenter der beviser, at hele Russiagate-skandalen var et kendt fupnummer, som blev indledt af Hillary Clinton og Obama-banden – og iscenesætte parallelle regimeskift mod præsidenterne Vladimir Putin og Xi Jinping.

"Verdenssituationen er hurtigt på vej ud af kontrol," sagde Helga Zepp-LaRouche nøgternt i dag. "Vi er inde i en af de varmeste perioder nogensinde. Der er fem uger til det amerikanske præsidentvalg, og vi bør regne med, at der vil ske en farlig optrapning et eller andet sted". Briterne er desperate, fordi hele deres internationale finanssystem er bankerot, og de vil ikke stoppe før de bliver inddæmet, og deres system gennemgår en konkursbehandling, som Lyndon

LaRouche specificerede detaljeret i sine fire love.

I de samme fem uger, understregede Zepp-LaRouche, må vi sikre Trumps genvalg; insistere på et topmøde med mindst Trump, Putin og Xi for at tackle de globale kriser; og kræve gennemførelsen af LaRouches økonomiske politik, der er beskrevet i LaRouchePAC's program for 1,5 milliarder nye produktive job. Virkeligheden dikterer tidsplanen.

"Vi er nødt til at slynge økonomien op til et nyt niveau for at løse de nuværende problemer", sagde Zepp-LaRouche. "Kun hvis man går efter en radikal forandring med LaRouches fire love, er der håb om at komme ud af dette rod, ved at vedtage en politik med Verdens-Landbroen og 1,5 milliarder nye, produktive job, der starter med et samarbejde om at opbygge et globalt sundhedssystem. Dette er nu mere presserende end nogensinde.

"Det overordnede billede er sådan, at folk virkelig må vågne op og blive enige om, at topmødet, som vi har presset på for, og som stadig er på dagsordenen – hvilket præsident Putin gentog for nylig – kunne finde sted med et øjeblikks varsel. Hvis statsoverhovederne ville indse, at verdenssituationen er så alvorlig, at vi absolut må tage fat på dette sammen, kunne det gøres".

Catalonien erklærer sin uafhængighed fra Spanien; London jubler

27. okt., 2017 – Startskuddet for det næste stadium for agent for britisk efterretning Gene Sharps 'håndbog i farvede revolutioner' for den spanske region, Catalonien – og for hele

Europa – lød i dag, med det catalanske parlaments annoncering af, at de erklærede deres formelle »uafhængighed« fra Spanien. Stemmeresultatet var 70-10, med andre 55, der enten undlod at stemme eller boykottede afstemningen.

Som forventet reagerede det spanske Senat inden for få timer ved at vedtage Rajoy-regeringens anmodning om at anvende den spanske forfatnings artikel 155 i tilfældet Catalonien. Dernæst meddelte Rajoy, at han ville opløse den catalanske regering og suspendere dens præsident, ministre og parlament; overtage national kontrol med det regionale politi; hjemkalde catalanske diplomater fra udlandet; og udskrive valg i utide til december for at vælge et nyt, regionalt parlament.

Gene Sharp og hans bog, 'From Dictatorship to Democracy'

Scenen er nu sat for eskalerende gadedemonstrationer og vold, præcist, som det foreskrives af Sharps håndbøger i farvede revolutioner. *EIR's* læsere vil huske, at Sharp er en veteran i et PhD-program og dernæst »avancerede studier« ved Oxford, og 30 år ved Harvards Center for Internationale Anliggender.[1] Fra Sharps håndbog fra 1993, *From Dictatorship to Democracy: A Conceptual Framework for Liberation*, stammer konceptet med at organisere opstande omkring en symbolsk farve og neuro-lingvistisk programmering og reklameteknikker som dem, der blev anvendt i Ukraines 'Orange Revolution' i 2004 og i det fascistiske kup, og i næsten alle farvede revolutioner over hele planeten, både før og efter.

Denne selvsamme bog af Sharp er også den catalanske separatistbevægelses bibel. Den er blevet oversat til catalansk og kan fås gratis på websitet for Generalitat, selve den catalanske regering. Et af de store partier i dette parlament, og leder af gadedemonstrationerne for uafhængighed, er ANC (Catalansk Nationalforsamling). Liz Castro, ANC's

nationale sekretær frem til jan. 2017 (hvor hun trak sig tilbage for at »vende tilbage til rødderne« for bedre at tjene den separatistiske sag), er en amerikanskfødt computer software-ekspert og forfatter, og en tilhænger af Sharp. Hun skrev i august 2017 i *El Mon*: »Gene Sharp forklarer, at ulydighed er kilden til politisk magt. De, der kører tingene, er afhængige af viljen, beslutningen og støtten fra folket. Hvis folket nægter at samarbejde, kan en leder, uanset, hvor stærk, han er, ikke forblive.« I den samme artikel roser Castro også Sharps nære medarbejder, den amerikanske oberst (pens.) Robert Helveys arbejde.

På lignende måde skrev ANC-sekretariatsmedlem Quim Torra i 2016 på *Ara*-websiden: »Vi må vende os mod scenarier i Gandhis tradition [sic] for ikke-samarbejde. Den plan, jeg forklarer, blev udviklet teoretisk af professor Gene Sharp, den maksimale autoritet i ikkevoldelig, politisk aktion: først protester, dernæst ikkesamarbejde og sluttelig udskifter man nogle institutioner med nogle andre.«

Som respons på dagens udviklinger i Spanien, annoncerede USA's Udenrigsministerium prompte, at »Catalonien er en integreret del af Spanien, og USA støtter den spanske regerings forfatningsmæssige forholdsregler for at bevare Spanien stærkt og forenet.« Og EU-rådets præsident, Donald Tusk, tweetede: »For EU er der ingen ændringer. Spanien er fortsat vores eneste samarbejdspartner. Jeg håber, den spanske regering vælger argumentets magt, og ikke magtens argument.«

Tusks erklærede »håb« er imidlertid mindre end meningsløst. Det er EU's politikker, der har drevet Spanien, som mange andre lande i Europa, ind i økonomisk armod, som er grobunden for Sharps farvede revolutioner.

Den eneste måde, hvorpå en blodig eskalering i Spanien kan undgås, er, som **Helga Zepp-LaRouche forklarede i sit webcast** den 26. okt., at Spanien fuldt ud tilslutter sig Kinas Bælte & Vej Initiativ og integrerer Catalonien i denne proces.

Foto: Spaniens premierminister Rajoy meddeler, at han vil opløse den catalanske regering og suspendere dens præsident, efter det catalanske parlament meddelte, at de formelt erklærede Cataloniens uafhængighed den 27. okt. 2017.

[1] SE EIR Dokumentation: »The British Empire Created the 'Color Revolutions' as Acts of War«

Krisen i Spanien eskaleres med regeringen, der påkalder forfatningens artikel 155

21. okt., 2017 – Den spanske premierminister Mariano Rajoy talte i dag for nationen om krisen i Catalonien, efter udløbet af den deadline, han havde givet Cataloniens regionale regering til at trække deres forfatningsstridige krav om uafhængighed tilbage. Som forventet påkaldte Rajoy den spanske forfatnings artikel 155, som forbyder en region at løsrive sig fra unionen, og meddelte, at den nationale regering ville udskifte den catalanske præsident Carles Puigdemont og medlemmer af hans kabinet, men i øvrigt ikke suspendede Cataloniens (substantielle) regionale autonomi.

»Regeringen har fundet det nødvendigt at håndhæve artikel 155«, meddelte Rajoy. »Det var ikke vores ønske, eller vores hensigt ... Men i denne situation kan ingen regering eller noget demokratisk land acceptere, at loven ignoreres.« Rajoy tilføjede: »Præsidenten for selvstyrreregeringen [for Catalonien, dvs., Puigdemont] blev inviteret til at diskutere sin position i et spanske parlament, men afviste det. Han blev inviteret til konferencen for regionale præsidenter, men han ønskede ikke at deltage.« Den »dialog«, som Puigdemont kræver,

er bilaterale forhandlinger mellem de to »udøvende grene«, nemlig ham selv og Rajoy, hvilket er en de facto accept af uafhængighed.

Rajoy's forslag skal nu til Senatet, som vil stemme om den, den 27. okt. og forventes at blive glat vedtaget, eftersom det regerende PP-parti har flertal og yderligere støttes i denne sag af PSOE (Socialisterne) og Borgerpartierne.

Puigdemont svarede med sin egen tale i dag, i hvilken han fordømte Rajoy's forholdsregler som et »angreb ... [der] ikke kan accepteres«, men som lige netop ikke erklærede uafhængighed. Han sluttede sig dernæst til de henved 450.000 demonstranter i Barcelonas gader imod Rajoy's forholdsregler.

Puigdemont's strategi kunne nu være at komme Rajoy i forkøbet ved at udskrive hurtige valg før 27. okt., i håb om voksende støtte til uafhængighed i gaderne, præcis som i andre scenarier for 'farvede revolutioner', som Catalonien følger – især den i Ukraine. Planen hos den britiske hånd bag denne »strategi for spænding« er at se, om de ikke kan fremprovokere noget alvorlig vold i gaderne, inklusive et par martyrer, som dernæst kan bruges til at tvinge EU eller andre internationale »mæglere« ind i konflikten.

I mellemtiden har henved 1.200 spanske selskaber flyttet deres hovedkvarter ud af Catalonien til andre spanske regioner – i tilfælde af, at krisen tager dem på sengen og de facto ude af EU. Dette, sammen med den generelle catalanske krise, kunne meget vel blive en udløsermekanisme for en mere generel, finansiel nedsmeltning i hele Europa.

Selv om der for længst burde have været truffet forholdsregler for at afmontere tændsatsen for dette scenario for en 'farvet revolution', med begyndelse i at smide Trojkaens dødbringende økonomiske politik over bord, så er det korrekt af Rajoy at påkalde artikel 155 – men dette er slet ikke et tilstrækkeligt skridt. Den bedste game-changer ville være, at den spanske

regering annoncerede, at Spanien omgående tilslutter sig Bælte & Vej Initiativet og vil investere massivt med Kina i udvidelsen af ikke alene den eksisterende Yiwu-til-Madrid-jernbanelinje, men også vil bygge flere højhastighedsjernbaner, der går langs Spaniens Middelhavskyst fra Frankrig og via Barcelona (Catalonien) til Algericas (nær Gibraltar), og herfra til Afrika, og integrere Catalonien i Spanien på denne måde. Med denne fremgangsmåde kan og bør den nationale regering føre dialog og forhandle med Catalonien om vigtige spørgsmål.

Soros støtter farvede revolutioner for at forsvare EU mod Putin og Trump

8. juni, 2017 – I en tale 1. juni for det Økonomiske Forum i Bruxelles, krævede George Soros »initiativer fra toppen og ned og fra bunden og op« for at forsvare EU mod dens fjender: »Eksternt er EU omringet af fjendtlige magter – Putins Rusland, Erdogans Tyrkiet, Sisis Egypten og det Amerika, som Trump gerne vil skabe, men ikke kan.«

»Jeg er overbevist tilhænger af momentum ... og jeg kan se et momentum, der ville forandre den Europæiske Union til det bedre. Dette ville kræve en kombination af elementer fra toppen og ned og fra bunden og op, og jeg kan se begge dele vokse frem.« Han roste dernæst initiativet fra bunden, »Europas Puls«, der fødtes i Frankfurt sidste november »og bredte sig til henved 120 byer over hele kontinentet«.

»For at forsvare åbne samfund (Open Society)«, siger Soros, »er det ikke nok at stole på regering ved lov; man må også

kæmpe for det, man tror på«.

»Europas Puls« har afholdt demonstrationer i flere tyske byer, hvor de samlede et par hundrede zombier med viftende flag. Det blev stiftet af Daniel Roeder, en Frankfurt-advokat, der har gjort karriere i Freshfield advokatfirmaet, et af fire firmaer i den »magiske kreds« i London. Dernæst skabte Roeder sit eget advokatfirma ved navn Greenfort, med partnere, der også kom fra Freshfield.

Den »magiske kreds« i London er den gruppe, bestående af fire advokatfirmaer, der har den største indkomst af alle. Af disse fire er Freshfield (fulde navn Freshfield Bruckhaus Deringer) det firma, der havde den største profit sidste år; hver af partnerne hev gennemsnitligt £1,48 mio. hjem.

Freshfields kunder inkluderer ikke alene de store banker og fonde og selskaber i City of London og andetsteds, men også regeringer. Faktisk lavede Freshfield udkastet til den tyske regerings bailout-love (statslig bankredning), såsom i tilfældet med Hypo Real Estate (over 100 mia. euro af skatteborgerpenge) og selv den lov, der etablerede den Europæiske Stabiliseringsmekanisme (ESM). I 2012 bekræftede den tyske regering, som svar på en undersøgelse i parlamentet, at »forbundsregeringen fik ekstern ekspertise fra advokatfirmaet Freshfield Bruckhaus Deringer i form af rapporter, undersøgelser eller anden rådgivning til det følgende aspekt af den såkaldte omfattende pakke til sikring af finansiel stabilitet i Eurozonen: introduktion på europæisk plan af klausuler i de generelle betingelser for statsobligationer, der muliggør en ændring af den aftalte betaling, så vel som debitorers og kreditorers rettigheder og forpligtelser (obligationsbetingelser) gennem flertalsbeslutninger«.

Så meget for det såkaldte »fra bunden og op«, pro-EU-initiativ, som Soros fremsætter!

Barack Obamas deployering til Europa i sidste måned må ses som en del af Soros' promovning af pro-EU, anti-Putin og anti-Trump farvede revolutioner. Han sagde offentligt, at han er med til at opbygge ungdomsbevægelser imod »populisme«. Han fortsatte sin turné med at mødes med den canadiske PM, Justin Trudeau.

Se også: *Soros-dossieret: Din fjende, George Soros*